

много добръ въ изброяването имъ. Тъ сж путь на брой и сж слѣдующитѣ: 1) личнитѣ усмотри, които сждатъ може да прави in sororgе, колегиално, въ цѣлый си съставъ, или чрезъ делегация на единого отъ сѫдебнитѣ членове, или чрезъ сѫдебнитѣ слѣдователи, къто сж членове на сѫдилището и които, въ извѣстни случаи; замѣтватъ сѫдитѣ, чрезъ тѣхъ сѫдилището констатира фактатѣ, които се спечелватъ къмъ дѣлото и които сж достояние на дѣлото; 2) распитва името на самитѣ подсѫдими, тѣхнитѣ показания, тѣхнитѣ противорѣчия; личнитѣ ставки, които сѫдилището прави между съобвиняйтѣ и между съобвинени и свидѣтели; 3) вещественниятѣ доказателства, — *le corps de dѣlit* — които сж много по-краснорѣчни отъ всѣкакви други доказателства; 4) распитването на свидѣтелитѣ и 5) заключението на експертитѣ по дѣлото. Сега да видимъ кои отъ тия доказателства стоятъ на първа линия. По начало, *par exelence*, свидѣтелскитѣ показания сж най вещественитѣ доказателства, защото тѣ описватъ историята на прѣстъплението, тѣ слагатъ обстоятелствата на дѣлото, тѣ сж, тѣй да кажемъ, живитѣ данни, които се прѣдставляватъ на сѫда; чрезъ тѣхъ сѫдилището слуша всичко, чрезъ тѣхъ сѫдията вижда какъ е станалъ единъ фактъ въ едно отдалечено врѣме и чакъ тогава иде оная хубава теория, която г-нъ Прокуроръ ви каза, че въ криминалниятъ процесъ нѣма доказателства тогова, когато противъ единъ подсѫдимъ не се докаже обвиненитето, което му се приписва. Но слѣдъ като се установи тази линия на доказателствата, които сега изброяхъ и които казахъ, че сж петь на брой, тогава сѫдията се оттегля въ стаята си и се пита: сега азъ чухъ показанията на свидѣтелитѣ, сега азъ направихъ очна ставка, сега азъ видѣхъ вещественниятѣ доказателства: револвери, патрони, кързвави ризи и пр. всичко това какво убѣждение всѣва въ моята съвѣсть! Че той човѣкъ е виновенъ или невиновенъ. Въ първий случай, ако прѣодолѣе мисъльта, че еди кой си е виновенъ, то сѫдията ще се произнесе за неговото осуждане, а ако прѣодолѣе мисъльта за невиновността — ще се оправдае, и тогава вече значи, че не е имало доказателства въ криминалниятъ процесъ. Но критериумъ за това е съвѣстта, моралътъ, високата честностъ на сѫдията. И каква по-голяма гаранция за единъ подсѫдимъ, когато той е излѣзълъ прѣдъ единъ сѫдии, въ които има пълна вѣра, че тѣ ще оцѣннатъ тия петь способи на криминалниятъ процесъ и ще направятъ оцѣнка